

РАДНО ИСКУСТВО У СТРУЦИ КАО УСЛОВ КОНКУРСА

Услов конкурса у погледу поседовања радног искуства у струци, није исто што и поседовање радног искуства на истим или сличним пословима.

Из образложења:

Према образложењу ожалбеног решења решењем председника Привредног суда у Суботици V Су.35/2017-32/1 од 26.12.2017. године именована је Конкурсна комисија за спровођење јавног конкурса за попуну упражњеног радног места “записничара”, у звању референта. Конкурсна комисија је утврдила да су на јавни конкурс који је био оглашен у “Службеном гласнику РС” од 06.12.2017. године пријаве поднели кандидати М. Д, Р.И,Т.В, Б.Т, К.Ј. и Д.Ј. Дана 26.12.2017. године Конкурсна комисија је сачинила Листу кандидата за избор на радно место “записничар”, сагласно одредбама члана 56 и 57 Закона о државним службеницима. Након што је извршио увид у записник Конкурсне комисије од 26.12.2017. године председник суда је утврдио да је Конкурсна комисија спровела поступак у свему према закону, те да је кандидат К. Ј. на првом месту на Листи, па је донео одлуку као у изреци (диспозитиву).

Према стању списка произилази да су за јавни конкурс оглашен у “Службеном гласнику РС” од 06.12.2017. године за радно место “записничар”, у звању референта, тражени следећи услови: “средња стручна спрема- IV степен-правног, економског смера или гимназија, две године радног искуства у струци након положеног приправничког испита, испит за дактилографа Ia или Ib класе, познавање рада на рачунару и положен државни стручни испит”. Међутим, у записнику Конкурсне комисије од 26.12.2017. године (у списима) је наведено да сви пријављени кандидати за предметно радно место испињавају тражене услове, осим што ни један нема положен државни стручни испит, с тим што је за радно искуство наведено да поседују “радно искуство на истим или сличним пословима у трајању од 2 године”.

Имајући у виду наведено чињенично стање, Жалбена комисија судова налази да је у спроведеном изборном поступку било неправилности које су утицале на правилност ожалбеног решења.

Наиме, изабрани кандидат је Елитну приватну економску школу и гимназију, према накнадно достављеној дипломи завршила 16.12.2017. године (уз пријаву на конкурс је приложила потврду наведене школе о завршеном IV разреду, с тим што је диплому добила након 14.12.2017. године односно по закључењу јавног конкурса), а неспорно је да је, према стању списка, Средњу Политехничку школу (профил техничар графичке дораде) завршила 16.06.2005. године, те да је у радном односу од 1 новембра 2013 године и има више од две године радног искуства на истим или сличним пословима. По налажењу Жалбене комисије судова, услов конкурса у погледу поседовања радног искуства у струци, није исто што и поседовање радног искуства на истим или сличним пословима. Наведено јер је поседовање радног искуства у струци везано за струку која се тражи конкурсом, односно која је за предметно радно место предвиђена Правилником о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Привредном суду у Суботици (у конкретном случају средња стручна спрема – IV степен

- правног, економског смера или гимназија, две године радног искуства у струци након положеног приправничког испита). Осим наведеног, у списима нема ни доказа да је до закључења јавног конкурса изабрани кандидат испуњавала услов у погледу поседовања адекватног степена и врсте стручне спреме, а ни доказа о полагаоном приправничком испиту, односно о томе када је исти К.Ј. положила.

Имајући у виду наведено, по оцени Жалбене комисије судова, стање списка предмета не упућује на одлуку из диспозитива ожалбеног решења, па је ожалбено решење донето и уз битну повреду правила поступка из члана 141 став 4 Закона о општем управном поступку.

(Сентенца из решења Жалбене комисије судова број 112-01-00003/2018-01 од 03.04.2018.године)

**Аутор сентенце
Весна Караповић**

**Е-mail адреса
не представља обавезан елемент пријаве на конкурс**

Непоседовање е-mail адресе, не може бити од утицаја приликом оцене о испуњености услова за пријем у радни однос, по расписаном конкурс, уколико су у пријави наведени адреса становања и број телефона.

Из образложења

Закључком Основног суда у Новом Саду, ставом првим диспозитива, одбачена је пријава кандидата поднета на Јавни конкурс Министарства правде Републике Србије за попуњавање радних места судијских приправника (објављен у “Службеном гласнику РС” број 112/17 од 15.12.2017. године), Основном суду у Новом Саду, као непотпуна. Ставом другим диспозитива, констатовано је да изјављена жалба не задржавања извршење закључка.

Према стању у списима и образложењу ожалбеног закључка, Министарство правде Републике Србије огласило је Јавни конкурс за попуњавање радних места судијских приправника, између осталог и у Основном суду у Новом Саду, који је објављен у „Службеном гласнику РС“ број 112/17 од 15.12.2017. године. У предметном конкурс је наведено да пријава на Јавни конкурс садржи назив суда за који кандидат конкурише, податке о кандидату (адреса становања, јединствени матични број – ЈМБГ, број телефона и е-mail адресу), биографију и да пријава мора бити својеручно потписана. Поред осталог, у тексту конкурса наведени су општи и посебни услови које кандидат мора да испуњава, садржина поступка пријема и трајање рада на који се радни однос заснива (3 године), докази које кандидат мора да приложи уз пријаву, рок за подношење пријава (15 дана од наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику РС“), као и упозорење да ће Комисија суда за пријем приправника одбацити неблаговремене, недопуштене, неразумљиве или непотпуне пријаве, као и пријаве уз које нису приложени докази.

Одредбом члана 55 став 3 Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ бр.79/05...104/09, 99/14) прописано је да неблаговремене, недопуштене, неразумљиве или непотпуне пријаве и пријаве уз које нису приложени сви потребни докази, Конкурсна комисија одбацује Закључком против кога се може изјавити жалба Жалобној комисији. Поступање са неблаговременим, недопуштеним, неразумљивим или непотпуним пријавама и пријавама уз које нису приложени докази, на исти начин је регулисано и одредбом члана 4 Правилника о поступку пријема судијских приправника („Сл. Гласник РС“ бр. 92/17).

Према одредби члана 58 став 1 Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ број 18/2016), прописано је да поднесци представљају захтеве, предлоге, образце, пријаве, молбе, жалбе, представке, приговоре, обавештења, саопштења и друге врсте писаног обраћања странке органу. Поднесак мора да буде разумљив и да садржи све што је потребно да би по њему могло да се поступа, а нарочито: лично или пословно

име, пребивалиште односно боравиште, седиште и назив органа коме се подноси, управну ствар која је предмет поступка, сврху поднеска, адресу на којој орган странци треба да доставља акте и потписе подносиоца поднеска (став 2 истог члана). Неуредним поднеском према члану 59 наведеног Закона је онај поднесак који има недостатак који орган спречава да поступа по њему, ако није разумљив или ако није потпун.

Чињеница да жалиља не поседује e-mail адресу, не може бити од утицаја приликом оцене о испуњености услова за пријем у радни однос. Ово са разлога, што e-mail адреса представља ознаку електронског поштанског сандучета у који се могу испоручивати поруке електронске поште. Одредница „могу“ указује да e-mail адреса не представља обавезан елемент пријаве чији недостатак спречава првостепени орган да по њој поступи, при чињеници да је жалиља у пријави навела име и презиме, тачну адресу и број телефона путем кога је првостепени орган могао да обавести жалиљу. Посебно имајући у виду, да ни једним прописом e-mail адреса није предвиђена као обавезујући елемент пријаве.

С тога, непоседовање e-mail адресе не представља недостатак у смислу члана 59 Закона о општем управном поступку који спречава првостепени орган да поступа по њој, па недостатак исте не чини пријаву непотпуном.

Оливера Новаковић

ПРАВНИ СТАВОВИ

донети на заједничкој седници Жалбене комисије судова
одржаној 15.10.2018. године,
допуњени на седници одржаној 08.02.2019. године

Законом о државним службеницима нису прописани рокови у којима државни службеници могу тражити заштиту својих повређених права у случајевима када поступајући орган не донесе решење, које је био дужан донети по службеној дужности, а којима се државном службенику признају одређена права или већа права. Имајући у виду велики број предмета у којима су државни службеници, и после неколико година подносили захтеве за заштиту својих повређених права, односно захтеве за признавање права о којима руководилац органа није донео одговарајућу одлуку, а да Законом о државним службеницима нису одређени рокови у којима државни службеници могу поднети захтев за заштиту својих повређених права, поставило се питање благовремености истих, с обзиром да су поступајући (првостепени) органи у одређеном броју случајева такве захтеве одбијали или обацивали, као неблаговремене.

Ради уједначеног поступања у наведеним предметима, Жалбена комисија је заузела следеће правне ставове:

- Када руководилац органа или друго овлашћено лице у смислу члана 140. Закона о државним службеницима, не донесе решење којим се државном службенику признају одређена права, а о којима је био дужан одлучити по службеној дужности, државни службеник може поднети захтев за доношење такве одлуке у роковима прописаним чланом 195. став 2. Закона о раду, који закон се у таквим случајевима примењује на основу члана 4. став 1. Закона о раду.

- Рок за подношење захтева руководиоцу органа, за доношење одговарајуће одлуке, почиње да тече првог дана након истека последњег дана до ког је поступајући орган био у обавези да донесе одговарајућу одлуку.

- Неблаговремене захтеве првостепени-поступајући орган може решењем одбацивати (а не одбити).

Жалбена комисија судова, као другостепени орган, приликом одлучивања о жалби на решење којом је мериторно одлучено о праву државног службеника, не може ценити благовременост захтева, ако то није цењено ни првостепеном (ожалбеном) одлуком, осим када одлучује у спору пуне јурисдикције.

УСМЕНИ НАЛОГ РУКОВОДИОЦА И ПРАВО НА ДОДАТАК ЗА ДОДАТНО ОПТЕРЕЂЕЊЕ НА РАДУ

По усменом налогу руководиоца, државни службеник је дужан да извршава и послове који нису у опису његовог радног места. У том случају нема право на додатак за додатно оптерећење на раду, у смислу члана 26 Закона о платама државних службеника и намештеника.

Образложење

Жалилац је председнику суда поднео захтев за издавање писане наредбе за обављање послова који су систематизовани у оквиру радног места шефа писарнице, а односе на разврставање доставница и повратница, проверу података, издавање уверења и слично, а из разлога што ове додатне послове није у могућности да извршава поред редовног посла свог радног места уписничара у парничној писарници, па је захтевао да га председник суда ослободи ове обавезе или да донесе писану наредбу за обављање ових послова, како би му се пружила могућност да своја права оствари у управном поступку.

Првостепени орган је одбио захтев жалиоца, јер је Годишњим распоредом послова у том суду жалилац распоређен на радно место уписничара, са звањем референта, али поред послова који су у опису његовог радног места дужан је да обавља и друге послове по налогу председника суда, управитеља писарнице и шефа парничне писарнице.

По оцени Жалбене комисије судова, жалилац је био дужан да по усменом налогу шефа писарнице изврши послове који нису у опису његовог радног места, осим ако се ради о разлозима прописаним чланом 18 став 1 Закона о државним службеницима.

Жалилац, који је био дужан да по усменом налогу руководиоца изврши послове који нису у опису његовог радног места нема право на додатак за додатно оптерећење на раду, прописано чланом 26 Закона о платама државних службеника и намештеника.

Милица Кадовић